

ad §§ 4 og 5.

Den nugældende Ret indeholder ingen Forskrifter om, at Faderskabet til et Barn udenfor Ægteskab i alle Tilfælde skal søges fastslaaet, og der paahviler i Almindelighed ikke Moderen nogen Pligt til at opgive, hvem der er Fader til hendes Barn, idet hun ifølge Lov Nr. 130 — 1908 § 14, 6te Stykke, kun, naar der søges Hjælp til Barnets Underhold af det offentlige, er forpligtet til efter Værgens, Værgeraadets eller Fattigvæsenets Begæring at afgive Forklaring i saa Henseende; i Stedet for Værgeraadet og Fattigvæsenet træder dog nu de tilsvarende Myndigheder i Lov om offentlig Forsorg. Der indeholdes i øvrigt heller ikke i nugældende Ret nærmere positive Regler om, hvem der kan rejse Sag angaaende Underholdsbidrag til Barnet.

Det fremgaar af det foranstaaende, hvorledes der tidligere gentagne Gange forgæves er gjort Forsøg paa at faa gennemført en Regel om, at Faderskabet i alle Tilfælde skal søges fastslaaet.

Den Udvidelse af Barnets Retsstilling i Forhold til Faderen, som foreslaas gennemført ved nærværende Lovforslag, maa efter Ministeriets Opfattelse naturligt føre med sig, at Faderskabet til ethvert Barn udenfor Ægteskab maa søges fastslaaet. En saadan Ordning maa man allerede efter den nugældende Retstilstand finde naturlig, men den er i hvert Fald nødvendig, for at de nye Rettigheder, der nu foreslaas tillagt Barnet, kan faa deres fulde Betydning. Barnets Tarv kræver, at det straks ved Fødselen slaas fast, hvem der er dets Fader, og ogsaa det offentlige, der i de allerfleste Tilfælde maa træde til og yde Hjælp til Barnets Underhold, er stærkt interesseret i en almindelig Regel om pligtsmæssig Fastslaaelse af Faderskabet. Heroverfor synes Hensynet til Forældre, der er interesserede i, at Faderskabet forbliver uoplyst, ikke at burde tillægges nogen Vægt; Retsordenen bør ikke støtte Bestræbelser hos Forældrene for at unddrage sig det Ansvar, som deres Forhold naturligt paadrager dem.

Til Gennemførelsen af en Ordning, hvorefter Faderskabet til et Barn udenfor Ægteskab altid skal søges fastslaaet, tjener de i § 4 og navnlig § 5 indeholdte Bestemmelser. Ved disse gives der de Forskrifter, som er fornødne for, at de Myndigheder, hvem det paalægges at sørge for, at Faderskabet i hvert enkelt Tilfælde fastslaaes, saa snart som muligt og i hvert Fald inden en vis kortere Frist efter Barnets Fødsel kan faa Oplysning om, hvem der af Moderen opgives som Fader, og mod hvem Undersøgelse derfor skal indledes.

§ 4 hjemler i Overensstemmelse med Lov Nr. 130 — 1908 § 13 en Ret for Moderen til allerede inden Barnets Fødsel at faa Faderskabs sag rejst mod den Mand, der har besvangret hende, idet hun ligesom nu, naar den 6te Svangerskabsmaaned er forløben, kan henvende sig herom til Myndighederne. Paragraffen paalægger ikke Moderen en Pligt til allerede paa dette Tidspunkt at melde sig, og hun paadrager sig altsaa intet Ansvar ved at undlade dette. En saadan Pligt har man fundet det upraktisk at paalægge og ufornøden, idet der gennem Bestemmelserne i § 5 have den fornødne Sikkerhed for, at Myndighederne faar Underretning om den senere Fødsel. Paa den anden Side er det, for at Undersøgelsen angaaende Faderskabet, eventuelt den derom indledede Retssag, snarest muligt kan være tilendebragt, af største Vigtighed, at der gives Moderen en Adgang til i Lighed med, hvad der allerede gælder nu, at faa Undersøgelsen paabegyndt og eventuelt afsluttet allerede forinden Fødselen.

Har Moderen ikke begæret Sag rejst i Henhold til § 4, kan hun opfylde sin Pligt til at opgive, hvem Faderen er, ved i Henhold til § 5, 1ste Stykke at oplyse dette til Jordemoder eller Læge ved Fødselen, og disse er da pligtige at lade denne Oplysning gaa videre til vedkommende Myndigheder. Heller ikke paa dette Tidspunkt har man fundet det rigtigt at paalægge Moderen en pligtsmæssig Opgiven af Faderen, ligesom man ikke har ment, at det bør paalægges Læge eller Jordemoder at søge at bevæge Moderen til at fremkomme med Oplysning i saa Henseende.

Først ved § 5, 3die og 4de Stykke paalægges der Moderen en egentlig Pligt til at oplyse Faderens Navn, hvilken Pligts Tilside-sættelse kan paadrage hende Straf efter Paragraffens 6te Stykke. Ved denne Forskrift skabes der den efter Forholdene mulige Sikkerhed for, at Faderskabet i alle Tilfælde vil kunne søges fastslaaet.

Hvis Barnet er dødfødt, har det offentlige kun Interesse i, at Faderens Navn opgives, saafremt det maa udrede Udgifter i Anledning af Moderens Svangerskab og Barselfærd, og Moderens Pligt til at give Oplysning om Faderens Navn kan derfor indskrænkes til Tilfælde, hvor hendes Svangerskab og Barselfærd har medført Udgifter for det offentlige.

ad § 6.

Ifølge nugældende Ret begynder en Sag angaaende Fastsættelse af Underholdsbidrag til et Barn udenfor Ægteskab og